

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
Τ.Κ. 64100 - ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΙΣ

ΕΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΙ ΤΗ 18^η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2013

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. - 144 -

Ἐγκύκλιος ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ Τῆς Ἀναστάσεως Τοῦ Κυρίου

«ΤΟ ΤΕΛΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ»

Πρὸς

Τὸν Ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸν

Τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες,

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! Μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας πολλές φορές ἄς ἐπαναλάβωμε αὐτὸν τὸν Ὁρθόδοξο χαιρετισμὸ καὶ συγχρόνως τὴν καλύτερη ὁμολογία πίστεως. Καί τοῦτο, διότι τὸ Χριστὸς ἀνέστη δέν εἶναι μόνο ὁμολογία πίστεως στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας καὶ στὴν δική μας μελλοντική ἐκ νεκρῶν ἀνάσταση, ἀλλὰ εἶναι συνάμα καὶ ζωηρὴ ἀνάμνηση τῆς θεωρίας μας γιὰ τὴν ζωὴ, γιὰ τὸ τί πιστεύομε ὡς χριστιανοὶ γιὰ τὰ ζητήματα τῆς ζωῆς μας καὶ τὴν ἀντιμετώπιση τους. Δηλαδή τὸ «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» εἶναι σύνθημα καὶ πίστεως καὶ ζωῆς, καὶ θεωρίας καὶ πράξεως.

Ἄς ἐξηγήσωμε καλύτερα τὴν ἀποψὴ μας αὐτή. Τί εἶναι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ μας; Εἶναι τὸ ἔνδοξο τέλος μιᾶς ἐπίσης τρισένδοξης καὶ μοναδικῆς ζωῆς. Ἦ, ὅπως θὰ μᾶς διδάξῃ ἀργότερα ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, εἶναι ἡ βάση τῆς πίστεώς μας, διότι, μᾶς τονίζει, ἐάν ὁ Χριστὸς δέν ἀνίστατο ἐκ νεκρῶν, τότε ἡ πίστη μας θὰ ἦταν χωρὶς καμμία σημασία, χωρὶς νόημα. Αὐτὴ ὅμως τὴν ἀπρόσμενη κατάληξη, πού εἶχε ἡ ζωὴ τοῦ Κυρίου μας, μέ τὴν Ἁγίαν Του Ἀνάσταση, ποιὸς παρακαλῶ τὴν περιμένε;

Δυστυχῶς ἐλάχιστοι ἢ καλύτερα νά ποῦμε κανεῖς. Ἐάν τὴν ἐπίστευαν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, δέν θὰ Τὸν ἐγκατέλειπαν ἐπάνω στό Σταυρό. Θὰ ἔμειναν ὅλοι κοντά Του. Ἐάν περιμέναν τὴν ἐκ νεκρῶν Του Ἀνάσταση, δέν θὰ κλείνονταν στό ὑπερῶο τῶν Ἱεροσολύμων διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. Δέν θὰ ἐχαρακτήριζαν «λήρον», ἀνοησίες καὶ γυναικεῖες φλυαρίες, τὰ ὅσα τοὺς εἶπαν οἱ Μυροφόρες σχετικά μέ τὸν ἄδειο Τάφο καὶ τὴν συνάντησή τους μέ τὸν Ἀναστάντα Κύριο.

Ἀλλά μήπως καί οἱ ἅγιες ἐκεῖνες γυναῖκες, οἱ Μυροφόρες, εἶχαν πιστεύσει στήν Ἀνάστασή Του; Ἐάν τήν εἶχαν πιστεύσει, δέν θά ἔπαιρναν τά μύρα τά πολύτιμα καί λίαν πρωί τῆς μιᾶς Σαββάτων δέν θά ἔρχονταν στόν πανάγιο Τάφο γιά νά ράνουν τό πανάχραντο Σῶμα Του. Γι' αὐτό καί ἄκουσαν τήν ἐλαφρά ἐπίπληξη τοῦ ἀγγέλου: *«Τί ζητεῖτε τόν ζῶντα μετά τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τόν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ;»*

Καί ὅμως παρὰ τήν γενική ἀπιστία, φίλων καί ἐχθρῶν, ὁ Κύριος, ὅπως προεῖπε, ἀνέστη ἐκ νεκρῶν! Τό τέλος Του δέν ἦταν, ὅπως τό περίμεναν οἱ ἄσπονδοι θλιβεροί ἐχθροί Του, οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ φαρισαῖοι. Ἐκεῖνοι οἱ ἀπαίσιοι κακοῦργοι εἰρωνικά, ἔλεγαν πρὸς τόν αἰμόφυρτο ἐπί τοῦ Σταυροῦ Κύριο: *«εἰ βασιλεύς Ἰσραήλ ἐστί καταβάτω νῦν ἀπό τοῦ σταυροῦ καί πιστεύσωμεν ἐπ αὐτῷ»* (Ματθ.27, 42) καί ἀσφαλῶς θά ἠσύχασαν, ὅταν θά Τόν εἶδαν νά ἀφήνῃ τήν Παναγία Ψυχή Του νά φεύγῃ στόν οὐρανό λέγοντας τό τετέλεσται... Θά εἶχαν οἱ ἀρχιερεῖς καί οἱ φαρισαῖοι τότε ἀπόλυτα πεισθῆ, ὅτι αὐτό ἦταν τό τέλος Του, ὅτι τό κήρυγμα Του περί τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἦταν ἓνα καλοφτιαγμένο παραμῦθι καί τίποτε περισσότερο...

Πόσο ὅμως πολύ ἔπесαν ἔξω! Δέν τελείωσαν τά πράγματα, πού ἀφοροῦσαν τόν Κύριο, ὅπως ἐνόμιζαν. Ἀλλά τελείωσαν σύμφωνα μέ τό αἰώνιο Θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἀπέτυχαν οἱ ἐχθροί τοῦ Χριστοῦ παταγωδῶς στίς προβλέψεις των. Αὐτό εἶναι τό μεγάλο ἠθικό δίδαγμα ἀπό τό τρισμέγιστο γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας. Τό μέλλον τό δικό μας, τό μέλλον τῶν συνανθρώπων μας, τό μέλλον τοῦ κόσμου ὅλου στά χέρια τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται. Ὅταν ἐλπίζωμε στόν Θεόν καί οἱ πιό σίγουρες προβλέψεις μας γιά τό μέλλον μας εἶναι ἀμφίβολες. Ἡ ἱστορία μας κατά ἓνα μυστηριώδη τρόπο, ἄγνωστο σέ μᾶς, δέν διευθύνεται ἀπό ἐμᾶς ἀλλά ἀπό τόν Πάνσοφο καί Παντοδύναμο Θεό. Ἐκεῖ πού ὑπάρχει σκοτάδι πυκνό, καί καμμία ἀνθρώπινη ἐλπίδα, καί ἀδιέξοδο, ἐμεῖς ἄς φωτίζωμε τό σκοτάδι τῆς ἀπελπισίας καί τοῦ ἀδιεξόδου μέ τό μικρό κεράκι τῆς ἐλπίδας στόν Θεό.

Καί ἄς ἐλπίζωμε, ἐκεῖ πού οἱ ἄπιστοι εἶναι βυθισμένοι στό σκοτάδι τῆς ἀπελπισίας, καί τότε ἡ ἀπροσδόκητη βοήθεια θά ἔλθῃ. *«Ἡ ἐλπίς οὐ κατασχύνει»* (Ρωμ. 5,5). Ὅπως τότε μέσα στό πυκνό σκοτάδι, πού βρέθηκαν οἱ μαθητές καί οἱ φίλοι του Χριστοῦ, μετά τόν Σταυρό Του, ὅπως τότε πού ἔλαμψε σάν τόν ἀνοιξιάτικο ἥλιο ἡ Ἀνάστασή Του καί ἔφερε ἀπρόσμενη χαρά καί εὐτυχία καί διέλυσε τό σκοτάδι τῶν ἀμφιβολιῶν καί τῆς ἀπιστίας.

Ἀγαπητοί Ἀδελφοί, ἄς πάρωμε θάρρος καί πολύ κουράγιο ἀπό τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας. Ἐφόσον ζῆ Κύριος ὁ Θεός, πάντα θά ὑπάρχῃ καί θά βασιλεύῃ ἡ ἐλπίδα. Μόνο ἄς μή ξεχνᾶμε τό δικό μας χρέος, ὥστε πάντοτε νά εἶναι ἀναμμένη στήν καρδιά μας ἡ ἐλπίδα: *«ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα»*. Ἄς παραμείνωμε γιά πάντα συνδεδεμένοι μέ τήν πηγὴ τῆς Ζωῆς, τόν Χριστό μας καί τότε θά εἴμαστε οἱ εὐτυχέστεροι τῶν ἀνθρώπων. Ἀμήν

Εὐχέτης σας πρὸς τόν Ἀναστάντα Κύριον
† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ